

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 69

בס"ד ערש"ק פרי ויקהל פקודי כ"ג אדר תשנ"ח

פנינים יקרים

ולקחתם אגודת אזור וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף (יב, כב), הרה"ק רבי יחזקאל קאזמיר בספר נחמד מזהב מובא הסבר נפלא בדרך רמז: אפילו כשאתם נתונים בשפל המצב כדוגמת האיזוב הזה, אם מאוחדים ומלוכדים באגודה אחת וגם מוכנים להקריב את דמכם למען ה', וטבלתם בדם - אזי עשויים אתם להגיע למעלות גבוהות ביותר - והגעתם אל המשקוף.
(מענינה של תורה)

ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש (שמות יב, ה) באכילת הבשר צלי אש יש רמז לאחדות, משום שבבישול הבשר מתפורר ובצליה הבשר מתכווץ, וכן זה שאוכלים קרבן הפסח בבית אחד ובחבורה אחת.
(נזר יוסף)

לכן לא נכתבו טעמי המצוות להשיגם שהרי אחרי כל ההשגות העיקר הוא להתדבק בשאינו מושג. שבכל מושג יש אחיזה ליצה"ר... ענין היצה"ר שכל עיקר אחיזתו בהשגה, ועצת ההצלה מאתו להגיע ולהתאחז באינו מושג שהוא הזכר המשפיע ומחיה את המושג.
(פרי הארץ - תצוה)

א"ל הקב"ה למשה אין אתה יכול לעמוד על כל מדותי, אלא הריני מודיעך מקצת מדותי, כשאני רואה בני אדם אע"פ שאין בהם תהלה ושבח של תורה ומעש"ט לא במעשה ידיהן ולא במעשה אבותיהן, אלא רק בשביל שהן עומדין ומודיין ומברכיין ומשבחיין ומרביין תחנונים לפני אני נזקק להם וכופל להן מזונותיהן, שנאמר (תהלים קב) פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם. (תד"א זוטא פ"ו)

הגם שרואה שתפלותיו אינם נשמעים לא יחוש ולא יפול דעתו מזה, כי ידוע מדברי הבעש"ט ותלמידיו הקדושים שאין לך תפלה בעולם ובפרט מבר ישראל הקדוש השופך לבו לה' שתהא נאבדת ח"ו. רק התפלה צריכה לפעמים (להתעכב) בעולמות העליונים לצורך איזה תיקון ועליה אשר גלוי רק למעלה.
(שלחן הטהור עמוד פז)

ישלם ה' פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם ה' אלקי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו (רות ב) ... כי עיקר הקבלה "אשר באה לחסות" אף שלא ידעה עוד אמר ברוכה את לה'. וכן בכל אדם שרוצה לקבל על עצמו אף שלא יודע עוד יכול לבא אח"כ, וכן הגיד הק' אאז"ל בשם הרבי מקאצק ז"ל כל המקיים את התורה מעוני - שאינו יודע עוד - סופו לקיימה מעושר. (בית ישראל להרה"ק מגור שבועות)

ה' ילחם לכם ואתם תחרישון (יר, ד) לאו דוקא בשעה זו כאשר בפיכם טענה צודקת כי הרי הוצאתי אתכם ממצרים... כי אם אפילו בשעה של "ואתם תחרישון" כאשר תהיו נאלצים להחריש מבלי למצא מילים בפיכם לאחר שתהיו חוטאים לפני ולא תוכלו לומר אלא: לך ה' הצדקה ולנו בושת הפנים - גם אז אלחם לכם נגד אויביכם ואצילכם מירידה. (ע"פ משך חכמה) בנזר יוסף מוסיף: עוד למדנו מפסוק זה בדרך דרוש, שלא יאמר אדם אסמוך על ניסיו יתברך וזה יושיעני כי אסור לסמוך על הנס, אלא שצריך האדם להשתדל לעשות בעשיתו וה' יעזרהו, וזהו תחרישון מלשון חרישה רמז להשתדלות.

מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו (שמות יד) משראו בני ישראל כח עצום כזה של מסירות נפש מצד הטומאה כאשר פרעה מחרף את נפשו (ופרעה הקריב - פרש"י התקרב ראשונה) ומפזר את ממונו (אחלק שלל) - צעקו בני ישראל אל השי"ת ובקשו כי יהיו גם להם כוחות של מסירות נפש, למען יוכלו לעמוד נגד מסירות הנפש של פרעה. השיב להם השי"ת: מה תצעק אלי... ויסעו. יוכיחו נא את מסירות הנפש על ידי נסיעה לתוך הים וממילא יתגברו על המצרים
(עפ"י קדושת לוי)

לכבוד ידידנו החשוב

ואקוה נאמנה כי מתחזק והולך בעזהי"ת בדרך האמונה הפשוטה שהיא יסוד מוסד של הגאולה השלימה הנכספת אשר תושג ע"י שכל אחד ואחד מאתנו יכסוף להגיע לאותה המדה המבוקשת של האהבה שאינה תלויה בדבר ע"י שנבין שאנו ניוזנין ומתפרנסין מאת הקב"ה בבחינת מתנת חיים ועם כל עבודתנו לפניו אין לנו חלק בה משום כי הלא הכל ממנו ומידך נתנו לך ומי הקדימני ואשלם, ולכן אם משהו מצערני או פוגע בי, הרי עלינו לחשוב ולהודות על האמת כי גם חלקנו לא שפר וגם בנו יצר סוכן, כי מחומר אחד קורצנו וכשם שאנו מבקשים לחפות על עצמנו כך נבקש לדון את זולתנו או אז תשרור האהבה בינינו והקב"ה יהיה עמנו יחד כי נהיה גלויים לפניו אף כי ממילא יודע צפוננו ומסתורנו אבל נודה לו בכל פינו ולא נתבייש כי מה שייך להתבייש בפני מי שהכל גלוי לפניו, אבל ההודאה בפה בינינו לבין בוראנו היא צורך זיכוך הנפש כדי שתזכה להתקרב אל הקדושה וליהנות מזיו כבודה.

ולעת כזאת, בסוף עקבתא דמשיחא, בסיפא ממש, עלינו להתחזק חיזוק אחר חיזוק ולהתאמץ יחד לבקש ולהכניס את האחדות האמת בלב כל אחד ואחד מאתנו, ולא נקפיד איש על רעהו שום הקפדה אפילו יעבור עלינו ויהי מה, כי הכל הם נסיונות ממנו יתברך לנסותינו אם סוף סוף הכנסנו הכנעה בלב, וללא זאת אי אפשר להיכנס אפילו פסיעה

חשון תשמ"ה

קטנה לעבודת ה'. ואנו צריכים לדון את כל אחד לכף זכות גמורה כשם שאנו מבקשים לדון את עצמנו. כי אם נסתכל על עצמנו בראיה אמיתית ונכוחה ניווכח לדעת שאין בנו מתוס, ואנו זקוקים לתיקון גדול והשבירה מרובה על המתוקן, ה' ירחם - וכי עדיין לא התחלנו שום התחלה כל דהיא.

ובכל זאת אין לנו להתייאש כלל. כי בהרף עין אמיתי של תשובה והתוודות אמיתית בינינו לבין בוראנו אנו יכולים לשבור את כל מחיצות הברזל הכי עצומות בינינו לבין אבינו שבשמים. ואשר הוא מצפה לזאת מאתנו והוא משתוקק לכך זה שנות אלפים כדי שיוכל לגאלנו גאולה אמיתית ושלמה. והוא מרמז לנו זאת ע"י כל מיני רמזים בכלל ובפרט. ובעוה"ר עדיין לא התעוררנו. אבל אף פעם אינו מאוחר וטוב מאוחר מאשר כלום לא, ואולי וכללי האי ואולי תתעורר עכשיו הגיע כעת עת דודים והזמן מוכשר ומדוע נחמיצנו, הלא בידינו ובכוחנו הדבר. יתן השי"ת ונזכה לכך במהרה דין אכ"ר.

ואסיים מתוך תקוה נאמנה לבשר ולהתבשר תמיד בשורות טובות ואני מאחל למע"כ ולכל אשר לו שנת בריאות רוב נחת וכל טוב השי"ת ישפיע עליו שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו אמן.
בכבוד רב

תש"ד

לכבוד ידידי היקר

תאחר כי היא מחוייבת המציאות.
בכח הרצון לבקש את הדעת האמת נזכה
לפתוח את הפתח של חודו של מחט בכדי
שנזכה לקבל את האור הגדול והנורא של
הגאולה העתידה ויכולת לסבול אותו ע"י
הכנת נפשותינו לכך ע"י ההכנעה בלב
וההודאה בפני ורכות הטבע בעולם העשיה
בבחינת וחטאתי נגדי תמיד, פירוש,
שחשורונתי מודיעים לי שאינני מסוגל
להחזיק מעמד - לולא ה' עזרתה לי בכל הרף
עין ובכך הוא זוכה להדביקות שהוא כל
התכלית שאין זולתה תכלית אחרת.
אני מאחל לך שפע ברכה והצלחה בכל מעשה
ידיך ונזכה לשמוע ממכם תמיד בשורות טובות
אמן כן יהי רצון.
בידידות נאמנה

כסלו תשמ"ה

עצמנו הננו בבחינת תוהו ובוהו שאדם
משתומם על הריקנות שבה ולולא שפעתו
אורו יתברך עלינו - כלא היינו.
ומצד זאת הבחינה של תפילה לעני כי יעטוף
אפשר לבקש מלפני יוצר האדם בצלמו
שישלים בשלימות את בינתו חכמתו ודעתו
של בנך היקר שיחייה ויזכה ללמוד תורה
לשמה ולקיים מצוותיו ביראה ובאהבה, וגם
אני מעתיר בעדו יחד עם החברים אצל
המקומות הקדושים והשיי"ת יאזין לקול
תפילותינו ברחמים וברצון וימלא כל
משאלות לבנו לטובה אכי"ר.
ונא להרבות באמירת פרקי תהלים בכל יום
לכם ולבנך לכה"פ יג' מזמורים אם אפשר, רכן
להשתדל בקריאת שמע שעל המטה מתוך
הסידור דייקא.
בידידות רבה . . .

.... ואיתא בספרים הק' בשם הצדיקים
האמיתיים שכל חסרון שאנו מתפללים צריך
להיות ע"ד החסרון בשכינה ק' שנמצאת אתנו
תמיד בגלותינו הארוכה ואין מנחם לה ואין
דורש אותה, וכששלום לה שלום גם לנו. וכל
אחד ואחד יכול וצריך לתת חלקו לקרב עם
דודים ולהביא גאולה לעם ישראל.
וזאת ע"י שכל אחד יתעורר ע"ד חובתו בעולמו
לחיות בפשיטות את האמונה להכיר ולדעת
שאין לו שום אחיזה ויסוד לקיומו מלבד
הרצון הפשוט של הבורא יתברך החפץ למען
צדקו ובראנו לכבודו להיטיב לנו בבחינת
האהבה שאינה תלויה בדבר כדי שגם אנו
עמו וחבל נחלתו נשיב לו זאת האהבה שאינה
תלויה בדבר וע"י זה נזכה להגיע להאחדות
ואז אז נהיה כלים ראויים לקבל את האור
הגנוז של הגאולה השלימה ובוא תבוא ולא

לידידנו הנעלה

והנה מתוך מכתבו הנרגש משתקף צרת בנו
היקר, אשר הוא קשיי ההבנה בכל הנוגע
ללימוד משניות ועריכת חשבונות, ודבר זה
גורם לו כמובן עגמת נפש מרובה, ה' ירחם.
והקב"ה שהוא חונן הדעת הוא יחננו הדעת
השלימות ויתן לו בינה להבין ולהשכיל את
דברי תורתנו הק' בהתאם לכפי גילו וירוח
ממנו רוב נחת, אכי"ר.
והעיקר שאין להתיימשך מן הרחמים כלל, כי
כל מיני הצער והיסורים הם רק לנו רמזים
מלמעלה לעוררנו כדי שנתתקן כראוי כדי
שנחיי ראויים לקבל אור שפעת השיי"ת שהיא
הדביקות בו ומי שזוכה לכך הוא זוכה בכל.
ויסוד הפשוט הוא להאמין באמונה שלימה
ופשוטה שאין בידינו מאומה והננו ריקים
ודלים לפניו כי אם למדנו תורה הרבה הרי זה
מצד חסד א-ל כל היום תלינו שהוא מזכה
אותנו להיות זוכים בתורה ובקינייה אבל מצד

בש"ק תרומה שאלתי אותו כיצד אפשר לעשות משכן בתוך הבית, אשר בו תשרה השכינה. אמר מיד: דע לך שהשכינה שורה רק במקום שאין לך חלק בתורה ומצוות שלך כי הכל מהבורא, אז תוכל לעשות מבייתך משכן. אם יש לך משהו ו"אתה" עושה מצוות, אז השכינה אומרת אין אני והוא יכולים לדור בכפיפה אחת, או הוא או אני.

שאלתי מדוע אנו מוצאים שבבית המקדש הראשון והשני היו צרות גדולות עוונות ופשעים, עבודה זרה ושפיכת דמים והיו מלכים רשעים שהחטיאו את העם וגם בבית השני היתה מחלוקת בין אחים ממש חרב איש ברעהו, והורדוס הרג כל חכמי ישראל, ומאיך בתקופת המשכן היה יותר שקט, ותשקוט הארץ ארבעים שנה, ותשקוט שמונים שנה, והיו להם מאות שנים שישבו איש תחת גפנו ותאנתו וכדו'.

הסביר ואמר: בתקופת המשכן יותר מארבע מאות שנה חיו ישראל ברושם של המשכן שלא היתה בו תפארת מלכות וגדולה כפי שהיה במקדשים שהיו מרכז גדול ועצום והתפארו בו, ועוד כי המשכן הי' המשך של משה רבינו שיסדו ונשתיירו בו העניויות והשפלות שלו, לא כן בתקופת המקדשים בתפארת גדולת עשרם והי' מקום לעורר התיהרות שגרמה לכל הירידה הזאת.

נשאל בשבת זכור מדוע נעשה נס ההצלה של פורים באופן משונה כזה שאסתר היתה צריכה להיטמא אצל אחשוורוש? הסביר אמר כי היהודים שנהנו מסעודתו של אחשוורוש למרות שמרדכי מיחה בהם, ירדו בזה לדיוטא התחתונה של הטומאה עד כדי כך שנתחייבו כליה ח"ו, והצלתם לא יכלה להיות אלא ע"י כך שהצדקנית נאלצה לרדת לעומק הקליפות ותהום רבה ירידה צורך עליה ולהעלות את העם ממצולת הסט"א. והוסיף עוד כי לכן נקראת המגילה ע"ש אסתר ולא "מגילת מרדכי" כי היא היתה היחידה מכל הצדיקים בכל הדורות שמסרה את נפשה בהפקירה את גופה ונשמתה להצלת עם ישראל.

במוצש"ק העבר ביקר אצלו יהודי חשוב ותלמיד חכם, בין היתר סיפר להרא"ש שביקר לפני זמן קצר בליזשענסק בציון הק' של רבי אלימלך זיע"א והיתה שם התעוררות גדולה מאד עד שהי' הרושם שהצדיק חי אתנו. אמר לו הרא"ש אולי אתה צריך התעוררות שניה כדי לעמוד על ההתעוררות הזאת שאולי זה היה רק דמיון שלפעמים הבעל דבר עלול להכניס בלב כדי "זיך אליין אפצונארן" (לרמות את עצמו) עם מחשבה כי "אני בסדר".

שהשפחה במעונם

הר"ר מרדכי שמואל באב"ד להולדת הבן

הר"ר חיים ולס להולדת הבן

הר"ר בני כץ להולדת הבן

הרב יצחק באב"ד להולדת הנכד

הר"ר אברהם אהרן שנקר להולדת הנכד

הר"ר שרגא שניצר להולדת הנכד

הר"ר נחום מילר לנישואי הבת

הר"ר צבי הולד לנישואי הבת

הר"ר משה הוכמן לנישואי

משפ' כהן לנישואי הבת

י"ל ע"י
משרכת ותיכרותא
ש"נ 3
טל: 5819455 02
ת"ד: 3080
ירושלים 91050